

Un înger păzitor

Eugenia Calancea

Aș vrea un înger păzitor,
Să zboare până la aștri,
Să aibă un zâmbet cald pătrunzător,
Să pot zbura spre nori albaștri.
Privesc spre zarea-ncețoșată,
Dar vreau culoare ca niciodată,
Să dispară cuplita ceață
Ce vine-n inimă ca o săgeată.
E o săgeată din sufletul pustiu,
Iar inima-mi trasăre-n piept,
Aș vrea să fie ceva-n roz-auriu,
Aș vrea la iubire un adept.
Nu vreau să-mi fugă pământul de sub picioare,
N-aș vrea o viață cruntă,
Vreau îngerul cu aripi acum să zboare,
Iar inima să nu mai fie frântă.
Un zâmbet el îmi aducea,
S-aprindă o flacără-n interior,
Parcă are ochii ca doi fulgi de nea,
Ce sunt cuprinși de-un straniu dor.
O lacrimă îi picură din ochi
Și vocea îngerului se-aude des,
Dar multe gânduri veneau perechi
Și dragostea naivă trece de stres.